

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK JMÉNEM REPUBLIKY

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátu složeném z předsedy JUDr. Bohuslava Hnízдила a soudkyň JUDr. Brigity Chrástilové a JUDr. Milady Tomkové v právní věci žalobce: **S. M.**, zastoupeného Mgr. Pavlou Frodlovou, advokátkou, se sídlem Slovanská 7, Šumperk, proti žalované: **Česká správa sociálního zabezpečení**, se sídlem Křížová 25, Praha 5, v řízení o kasační stížnosti žalobce proti usnesení Krajského soudu v Ostravě ze dne 25. 9. 2007, č. j. 19 Ca 287/2001 - 120,

takto:

- I. Kasační stížnost **se zamítá.**
- II. Žalované **se nepřiznává** náhrada nákladů řízení o kasační stížnosti.

Odůvodnění:

Žalobce (dále jen „stěžovatel“) napadl žalobou rozhodnutí žalované blíže označené v záhlaví tohoto usnesení, jímž mu byla zvýšena procentní výměra částečného invalidního důchodu na částku 3014 Kč. Přípisem ze dne 13. 5. 2003 požádal stěžovatel krajský soud o ustanovení zástupce z řad advokátů (konkrétně Mgr. Pavly Frodlové). Krajský soud v Ostravě mu usnesením ze dne 12. 7. 2005, č. j. 19 Ca 287/2001 - 91, vyhověl a jmenovanou advokátku zástupkyní ustanovil. Přípisem ze dne 14. 9. 2007 stěžovatel soudu mj. sdělil, že žádá o zrušení advokátky Mgr. Pavly Frodlové, neboť její zájmy jsou v rozporu s jeho zájmy, a zároveň požádal o ustanovení advokáta z Prahy, JUDr. Tomáše Sokola. Usnesením ze dne 25. 9. 2007, č. j. 19 Ca 287/2001 - 120, krajský soud tuto žádost zamítl. V odůvodnění svého rozhodnutí konstatoval, že stěžovatel rozpory zájmů advokátky a jeho samotného nijak nekonkretizoval a ustanovená zástupkyně takovou skutečnost výslovně popřela. Soud neshledal ani žádný jiný důvod pro změnu ustanovené advokátky.

Proti tomuto usnesení podal stěžovatel včas kasační stížnost, v níž formálně označil za stížní důvody ustanovení § 103 odst. 1 písm. a), b), c) a d) zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní (dále jen „s. ř. s.“). Konkrétně pak toliko uvedl, že ve věci jedná vyloučená soudkyně JUDr. Bohuslava Drahošová. Ta též přerušila řízení a ustanovená zástupkyně to přešla mlčením. Stěžovatel též opětovně požádal o ustanovení advokáta z Prahy, JUDr. Tomáše Sokola, a závěrem navrhl, aby Nejvyšší správní soud napadené usnesení zrušil.

Usnesením ze dne 24. 10. 2007, č. j. 19 Ca 287/2001 - 128, které bylo stěžovateli i jeho zástupkyni doručeno dne 13. 11. 2007, jej krajský soud vyzval, aby odstranil nedostatky kasační stížnosti, konkrétně aby uvedl, z jakých důvodů je rozhodnutí napadáno, v jakém rozsahu a kdy mu bylo napadené usnesení doručeno. Na tuto výzvu stěžovatel reagoval pouze zopakováním výše uvedeného, aniž by důvody kasační stížnosti konkretizoval.

Kasační stížnost byla podána ve lhůtě dvou týdnů od doručení napadeného usnesení a je podána včas (§ 106 odst. 2 s. ř. s.), byla podána osobou oprávněnou, neboť stěžovatel byl účastníkem řízení, z něhož napadené rozhodnutí vzešlo (§ 102 s. ř. s.). Stěžovatel je zastoupen advokátem. Ačkoli stěžovatel nevyhověl výzvě krajského soudu k odstranění nedostatků kasační stížnosti, dle názoru zdejšího soudu zřetelně namítá důvod podle § 103 odst. 1 písm. c) s. ř. s., neboť tvrdí, že ve věci jedná vyloučená soudkyně JUDr. Bohuslava Drahošová.

Podle § 103 odst. 1 písm. c) s. ř. s. lze kasační stížnost podat z důvodu zmatečnosti řízení před soudem spočívající v tom, že chyběly podmínky řízení, ve věci rozhodoval vyloučený soudce nebo byl soud nesprávně obsazen, popřípadě bylo rozhodnuto v neprospěch účastníka v důsledku trestného činu soudce.

Kasační stížnost není důvodná.

Jedinou účinně uplatněnou stěžovatelovu námitku soud neshledal důvodnou, neboť usnesením ze dne 7. 4. 2004, č. j. Nao 5/2004 - 77, bylo Nejvyšším správním soudem rozhodnuto, že soudkyně Krajského soudu v Ostravě JUDr. Bohuslava Drahošová není vyloučena z projednávání a rozhodnutí této věci. Opakovanou stěžovatelovu námitku podjatosti jmenované soudkyně soud odmítl podle § 46 odst. 1 písm. a) s. ř. s. usnesením ze dne 30. 11. 2006, č. j. Nao 42/2006 - 103, neboť konstatoval, že uplatňované námitky jsou obdobné těm, které byly uplatněny dříve. Totéž je soud nucen konstatovat i nyní, protože stěžovatel v kasační stížnosti uplatňuje uvedenou námitku, aniž by uvedl jakékoli další skutečnosti jeho tvrzení prokazující.

Jelikož Nejvyšší správní soud neshledal kasační stížnost důvodnou, zamítl ji (§ 110 odst. 1 s. ř. s.).

O nákladech řízení bylo rozhodnuto podle § 60 odst. 1, 2 za použití § 120 s. ř. s. Stěžovatel neměl v řízení úspěch, proto mu právo na náhradu nákladů řízení nepřisluší. Žalovaná, ač byla v řízení úspěšná, takové právo nemá ze zákona.

Poučení: Proti tomuto rozsudku **nejsou** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 14. února 2008

JUDr. Bohuslav Hnízdl
předseda senátu